

**ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ
ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
Кафедра публічного управління та адміністрування**

САРКІСЯН МЕЛАНІЇ КАМІВНИ

**ДЕРЖАВНА ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ В УМОВАХ
ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ: ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ**

Спеціальність: 281 Публічне управління та адміністрування

АВТОРЕФЕРАТ

магістерської роботи на здобуття наукового ступеня
магістра публічного управління

Миколаїв – 2019

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми дослідження. Державна інформаційна політика сучасної України направлена на розбудову нового інформаційного суспільства, що є запорукою ефективного соціально-політичного руху в нашій країні та зміцнення її статусу й суверенітету. Надзвичайно важливим на сьогодні уявляється створення належного нормативно-правового підґрунтя формування інформаційної сфери задля мінімізації та регулювання впливу небезпечних інформаційних дій. До того ж, створення безпечних умов функціонування інформаційної сфери в нашій країні активізує його інтеграцію в міжнародний інформаційний простір. Тобто, державні органи влади повинні здійснювати належні заходи моніторингу інформаційної безпеки в системі громадянин - громадянське суспільство - держава щодо забезпечення законодавчого контролю відносин у державній інформаційній політиці.

Державна інформаційна політика України на сьогодні характеризується розширенням кола суспільних відносин, що потребують від державних органів влади відповідного правового забезпечення та наявності чіткого механізму впровадження в дію низки нормативних документів.

Незважаючи на наявність у науковому обігу значної кількості досліджень, присвячених дослідженню питання формування та функціонування державної інформаційної політики України, особливої актуальності набувають дослідження інформаційної сфери під впливом інформаційної небезпеки в рамках євроінтеграції.

У зв'язку з цим, для посилення ефективності впровадження інформаційної політики доцільним уявляється проаналізувати та співставити зарубіжний досвід розвинених країн світу у інформаційній сфері та імплементувати кращі світові практики на українську реальність.

Серед значної кількості монографій, дисертаційних досліджень, наукових статей, присвячених різним засадам державної інформаційної політики України на значну увагу заслуговують роботи українських учених

В. Антонюка, І. Арістової, А. Голобуцького, Л. Губерського, В. Іванова, Ю. Мохової, Ю. Нестеряка, Г. Почепцова, О. Рябоконя, С. Руденка, О. Сосніна, О. Старіша, І. Чижа, С. Чукута, О. Шевчука, С. Шустенка та ін. Проте увага в них зосереджена переважно на дослідженні формування та діяльності державної інформаційної політики, а також стрімкому розвитку інформаційного суспільства і його інтелектуалізації.

Ряд таких українських науковців як О. Григор, Л. Губерський, В. Конах, Є. Макаренко, В. Машликін та ін. у своїх напрацюваннях висвітлювали теоретичні основи та методологічні засади впровадження державної інформаційної політики. Більш того, акцентувалася увага на досвіді реалізації державної інформаційної політики в стабільно-розвинених країнах світу щодо організації й координації суспільного мовлення, нормативного-правового забезпечення його основних напрямів і завдань, тощо.

Особливої уваги потребує дослідження пріоритетних напрямів інформаційної політики держави, оскільки обґрунтоване їх виокремлення надасть можливість зосередити зусилля вчених, науковців, працівників відповідних органів державної влади та інститутів громадянського суспільства на врегулюванні важливих сфер суспільно-політичного життя, а також реалізації комплексу задач, що направлені на втілення у життя ключових норм державної інформаційної політики.

Однак, варто звернути уваги на наукові доробки щодо визначення ролі євроінтеграційного чинника в процесі розбудови інформаційного суспільства з врахуванням тенденцій його трансформації, що і обумовило вибір і актуальність даної наукової роботи.

Об'єкт дослідження: державна інформаційна політика України.

Предмет дослідження: організаційно-правові засади державної інформаційної політики України в умовах європейської інтеграції.

Метою дослідження є виявлення особливостей державної інформаційної політики України з визначенням її основних напрямів і результатів

впровадження та виявленям можливих шляхів вдосконалення і модернізації відповідно до євроінтеграційного розвитку України.

Відповідно до поставленої мети визначено такі **завдання** дослідження:

- з'ясувати стан наукової розробки та теоретико-методологічні засади вивчення державної інформаційної політики України;
- визначити концепт державної інформаційної політики України;
- висвітлити стан та тенденції розвитку державної інформаційної політики України;
- узагальнити нормативно-правову базу розвитку державної інформаційної політики України;
- виокремити механізми впровадження державної інформаційної політики України в умовах сучасних модернізаційних процесів;
- виявити основні результати імплементації досвіду щодо формування державної інформаційної політики України в умовах європейської інтеграції;
- запропонувати можливі шляхи вдосконалення та модернізації державної інформаційної політики України в умовах європейської інтеграції.

Методологія та методи дослідження. Під час дослідження автор використовував як загальнонаукові так і спеціальні методи дослідження, що зумовлюється особливістю предмету наукової роботи. В основу написання даної наукової роботи покладено структурно-функціональний підхід, у результаті якого дослідження вказаної тематики мало комплексний характер.

Структурно-функціональний метод дослідження став у нагоді під час дослідження інформаційної політики, що повинна закласти фундамент розвитку громадянського суспільства та сформувати єдиний інформаційний простір України з входженням його на міжнародний рівень. Метод структурного моделювання застосований для визначення оновленої Концепції державної інформаційної політики України.

Застосування порівняльного методу дослідження надало можливість здійснити порівняльний аналіз становлення та механізму функціонування

державної інформаційної політики як в Україні, так і в інших розвинених країнах світу.

Дедуктивний та індуктивний методи наукового пізнання були використанні під час визначення та узагальнення основних категорій даного дослідження у широкому та вузькому їх сенсі.

При роботі із нормативно-правовою базою функціонування державної інформаційної політики України використовувався інституційно-нормативний підхід, що зорієнтував автора на виявленні наявних переваг та недоліків існуючого українського законодавства в інформаційній сфері.

Поєднання ситуативного та перспективного підходів дало можливість простежити сучасні тенденції функціонування державної інформаційної політики та засобів масової інформації з виокремленням державного інформаційного простору як одного з елементів глобального інформаційного простору.

Наукова новизна отриманих у процесі дослідження результатів полягає в тому, що:

уперше:

- комплексно проаналізовано організаційно-правові засади державної інформаційної політики України під впливом євроінтеграції в системі «громадянське суспільство – органи державної влади» з порівнянням кращих європейських практик в інформаційній площині та можливістю їх імплементації на українську практику.

удосконалено:

- напрями модернізації державної інформаційної політики України з урахуванням кращого позитивного досвіду розвинених країн світу.

дістали подальшого розвитку:

- наукові підходи до розробки теоретико-методологічного підґрунтя сучасної моделі державної інформаційної політики України.

Практичне значення роботи полягає у комплексному дослідженні державної інформаційної політики України з визначенням її основних напрямів

та результатів впровадження та виявлення можливих шляхів вдосконалення і модернізації відповідно до євроінтеграційного розвитку України.

Матеріали наукової роботи варто використовувати у роботі державних та недержавних установ України, інституцій та відомств, що пов'язані з функціонуванням державної інформаційної політики.

Окремі пункти даної роботи відносно залучення кращих інформаційних практик розвинених країн світу стануть у нагоді під час розробки та затвердження різних програм національного й міського значення щодо імплементації їх на українську практику.

До того, отримані висновки та результати наукової роботи доцільно залучити до процесу оновлення та модернізації основних напрямків і положень державної інформаційної політики, що направлена на зближення до європейського інформаційного співтовариства.

Також основні положення роботи можуть використовуватися науково-педагогічними працівниками під час викладання лекційних матеріалів для підготовки фахівців різних спеціальностей у вищих навчальних закладах України. Тематика даної роботи є актуальною та перспективною для проведення різного роду «круглих» столів, «вебінарів», конференцій регіонального, національного та міжнародного масштабів.

Структура роботи складається зі вступу, трьох розділів і восьми підрозділів, висновків, а також списку використаних джерел у кількості 100 найменувань. Загальний обсяг роботи складає 93 сторінки, з них основного тексту 82 сторінки, розділу з охорони праці __ сторінок.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

У **вступі** обґрунтовано актуальність теми, сформульовано мету та основні завдання, об'єкт і предмет, методи дослідження, висвітлено наукову новизну і практичне значення виконаної роботи. Наведено результати апробації основних положень та особистий внесок автора дослідження.

У **першому розділі** «Теоретико-методологічні основи дослідження державної інформаційної політики України» охарактеризовано стан формування та функціонування державної інформаційної політики України

Підрозділ 1.1. «Стан наукової розробки проблеми» присвячений аналізу стану наукової розробки проблеми у вітчизняній та зарубіжній науці.

Серед значної кількості монографій, дисертаційних досліджень, наукових статей, присвячених різним засадам державної інформаційної політики України на значну увагу заслуговують роботи українських учених В. Антонюка, І. Арістової, А. Голобуцького, Л. Губерського, В. Іванова, Ю. Мохової, Ю. Нестеряка, Г. Почепцова, О. Рябокonia, С. Руденка, О. Сосніна, О. Старіша, І. Чижа, С. Чукута, О. Шевчука, С. Шустенка та ін. Проте увага в них зосереджена переважно на дослідженні формування та діяльності державної інформаційної політики, а також стрімкому розвитку інформаційного суспільства і його інтелектуалізації, українських науковців як О. Григор, Л. Губерський, В. Конах, Є. Макаренко, В. Машликін, вітчизняних дослідників С. Демським, С. Павлюком та ін.

Зроблено висновок, що аналіз наукової розробки даної тематики, дозволяє виокремити кілька ключових підстав. Так, наразі вітчизняні науковці й дослідники у своїх доробках визначають важливі засади взаємодії української держави із засобами масової комунікації. Зокрема, проаналізовано важливі механізми впровадження державної інформаційної політики, забезпечення її інформаційного захисту, розглянуто напрями і перспективи розвитку глобальної інформаційної сфери, узагальнено досвід розвинених країн світу відносно вироблення та впровадження інформаційної політики та можливості його реалізації у вітчизняних умовах. Ці обставини визначили вибір теми магістерської роботи, об'єкта, предмета та мети дослідження.

У підрозділі 1.2. «Теоретико-методологічні засади вивчення державної інформаційної політики України» розкрита сутність діяльності державної інформаційної політики України.

З'ясовано, що поняття «державна інформаційна політика» є одним із найважливіших понять гуманітарної сфери, що вживається в різних науках, зокрема в державному управлінні, політології, соціології, юриспруденції тощо. Особливістю використання указанного терміну в державному управлінні є те, що цей термін може стосуватися найрізноманітніших сфер життя соціуму. Для логічного розкриття тематики діяльності державної інформаційної політики України в умовах євроінтеграції треба вказати і методологічну базу дослідження.

У підрозділі 1.3. «Визначення концепту державної інформаційної політики України» визначено концепт державної інформаційної політики України. Державну інформаційну політику України, варто визначати як комплекс взаємоузгоджений ідей та положень, що сформульовані з урахуванням суспільних інтересів та потреб у певній сфері життєдіяльності громадянського суспільства та держави. Загалом, на думку ряду науковців, державна інформаційна політика є вираженням політичної волі держави.

У другому розділі «Основні засади формування та реалізації державної інформаційної політики України в умовах сучасних модернізаційних процесів» виокремлено механізми впровадження державної інформаційної політики України в умовах сучасних модернізаційних процесів.

У підрозділі 2.1. «*Стан та тенденції розвитку державної інформаційної політики України*» визначено, стан та тенденції розвитку державної інформаційної політики України.

У підрозділі 2.2. «*Нормативно-правова база дослідження державної інформаційної політики України*» зроблено висновок, що на сьогодні в Україні закладені базисні організаційно-правові засади державної інформаційної політики. Однак для повноцінного забезпечення якісної політики та розвитку інформаційного простору важливим уявляється оновлення наявної нормативно-правової бази відповідно до міжнародних норм, враховуючи євроінтеграційний вектор розвитку нашої країни. Та навіть оновлена законодавча база інформаційної політики не може гарантувати якості та результативності інформаційної політики держави. Адже важливим є саме наявність чітко налагодженого механізму реалізації прийнятих нормативно-правових документів.

У підрозділі 2.3. «*Механізми впровадження державної інформаційної політики України в умовах сучасних модернізаційних процесів*» з'ясовано, що важливими пріоритетами державної інформаційної політики на сьогодні є розроблення нових концептуальних підходів щодо моніторингу, контролювання ринку інформаційно-комунікаційних технологій, розвитку інформаційного законодавства та забезпечення інформаційної безпеки.

У третьому розділі «*Оптимізація державної інформаційної політики України в умовах європейської інтеграції*» вивчено основні результати імплементації досвіду щодо формування державної інформаційної політики України в умовах європейської інтеграції.

У підрозділі 3.1. «*Основні результати імплементації досвіду щодо формування державної інформаційної політики України в умовах європейської інтеграції*» визначено, що інформаційна політика в сучасних розвинених країнах являє собою комплекс напрямів і способів діяльності відповідних органів держави з планування та контролю процесів одержання, зберігання та поширення інформації. Окрім того, розвинені країни наразі активізують державну діяльність у напрямку законодавчого впорядкування відносин у державному інформаційному просторі та приймають відповідні нормативно-правові документи щодо становлення та реалізацію інформаційної політики.

Позитивним результатом в інформаційній політиці стало налагодження комунікативно-інформаційного зв'язку в системі «державна влада - громадянськість», що надало поштовх до розробки багаторівневої інформаційної стратегії «громадяни – громадянське суспільство – органи державної влади – міжнародне товариство».

У підрозділі 3.2. «*Шляхи вдосконалення та модернізації державної інформаційної політики України в умовах європейської інтеграції*» проведена порівняльна характеристика державної інформаційної політики розвинених країн світу. Проаналізувавши загальні аспекти розвитку інформаційної політики найбільш розвинених країн світу, можна констатувати, що даний вид політики направлений на формування єдиного інформаційного простору та впроваджується шляхом втілення програм та проєктів різних міжнародних організацій. Окрім того, у рамках міжнародних стратегій розглядається питання розвитку інформаційного суспільства та телекомунікаційних мереж в Європейських країнах. Важливо зауважити, що Україні доцільно запозичити найкращі світові практики та намагатися їх впровадити на українську практику.

ВИСНОВКИ

Розробка обраної наукової проблеми, спрямована на комплексне дослідження державної інформаційної політики України з визначенням її основних напрямів та результатів впровадження та виявленням доцільних шляхів вдосконалення і модернізації відповідно до євроінтеграційного розвитку України.

Проведення дослідження відповідно до поставленої мети та завдань дозволило сформулювати наступні узагальнення та висновки.

1) У ході вивчення проблеми з'ясовано стан наукової розробки та теоретико-методологічні засади вивчення державної інформаційної політики України.

2) Визначено концепт державної інформаційної політики України з визначенням її основних напрямів та результатів впровадження та виявленням доцільних шляхів вдосконалення і модернізації відповідно до євроінтеграційного розвитку України.

3) Під час написання наукової роботи висвітлено стан та тенденції розвитку державної інформаційної політики України. Автор приходить до висновку, що сучасна державна інформаційна політика є частиною загальної системи державного управління в процесі розвитку інформаційного суспільства, яка встановлює відповідні норми при яких впроваджується всі управлінські рішення та реалізується політична діяльність.

На сьогодні, державну інформаційну політику в Україні розробляють та впроваджують Міністерство інформаційної політики, органи державної влади, а також органи загальної та спеціальної компетенції. Головною метою Міністерства інформаційної політики є надання належних умов для формування конкурентного й незалежного інформаційного простору України, в основі якого лежать засади громадянського суспільства та професійної спільноти, які здатні до саморозвитку. До того, важливим є і здійснення Міністерством попередження від впливу різних суб'єктів на діяльність незалежних засобів масової інформації.

Важливо підкреслити, що сучасний розвиток значної кількості недержавних засобів масової інформації та комунікації відбувся за рахунок професійно-технічного підґрунтя телебачення, видавництва та радіо, що створювались за кошти держави. До того, на жаль, у нашій країні більша частина засобів масової інформації та комунікації соціально-політичного спрямування виявилися фінансово неспроможними. Залишилися лише ті, що отримували фінансування та інвестиції від українських олігархів та іноземних магнатів. Така економічна підтримка призвела до контролю інвесторами програмної політики засобів масової інформації та комунікації та формування їх матеріалів випуску. Однак така ситуація не завжди узгоджується з інтересами і потребами як громадян так і нашої держави.

Виявлено основні результати імплементації досвіду щодо формування державної інформаційної політики України в умовах європейської інтеграції. Відносно виявлення основних результатів імплементації досвіду державної інформаційної політики України в умовах європейської інтеграції зазначимо, що переломним моментом на шляху розвитку державної інформаційної політики в Україні став період з кінця 2013 року. Так, починаючи з того періоду відбулися вагомі зміни, що які вплинули на подальше функціонування державної інформаційної політики. Позитивним зрушенням в інформаційній політиці стало налагодження комунікативно-інформаційного зв'язку в системі «державна влада - громадськість».

4) Узагальнено нормативно-правову базу розвитку державної інформаційної політики України. У процесі узагальнення нормативно-правової бази розвитку державної

інформаційної політики України, варто підсумувати, що правові засади формування державної інформаційної політики є найбільш важливими законодавчими документами, на яких ґрунтується та у відповідності з якими формується й втілюється у життя даний різновид суспільної діяльності. Саме в основних законодавчих основах державної інформаційної політики знайшли своє відображення найбільш важливі засадничі питання реалізації державної політики в інформаційній сфері. Головні принципи інформаційної політики обумовлені особливостями розвитку соціуму і держави, що були науково обґрунтовані та закріплені у відповідних конституційних документах щодо становлення державної політики у зазначеній сфері.

Основним законодавчим документом України є Конституція України, де в статті 34 є положення про гарантування кожному громадянину права на висловлення власної думки та вільне вираження своїх поглядів і переконань. Більш того, проголошується право кожного громадянина вільно збирати, зберігати, використовувати та поширювати інформацію будь-якими законними способами.

Окрім законів України, постанов Верховної Ради України, розпоряджень Кабінету Міністрів України та указів Президента в сфері інформаційної політики, також функціонують і такі нормативні документи, як: Концепція формування системи національних електронних інформаційних ресурсів, Концепція технічного захисту інформації в Україні, Концепція створення Національного громадського телебачення і радіомовлення, Доктрина інформаційної безпеки України, Концепція розвитку електронного урядування в Україні, Концепція розвитку телекомунікацій в Україні, Концепція державної інформаційної політики та ін.

Зазначений перелік законодавчих документів не є повним, але він є достатнім задля забезпечення системного функціонування та розвитку державної інформаційної політики України. Однак для повноцінного забезпечення якісної політики та розвитку інформаційного простору важливим уявляється оновлення наявної законодавчої бази відповідно до міжнародних норм, враховуючи євроінтеграційний вектор розвитку нашої країни. Та навіть оновлена законодавча база інформаційної політики не може гарантувати якості та результативності інформаційної політики держави. Адже важливим є саме наявність чітко налагодженого механізму реалізації прийнятих нормативно-правових документів.

5) Виокремлено механізми впровадження державної інформаційної політики України в умовах сучасних модернізаційних процесів. Під час дослідження та виокремлення механізмів впровадження державної інформаційної політики України в умовах сучасних модернізаційних процесів, автор дійшов до таких узагальнень. На початку 90-х років ХХ ст. інформаційна політика нашої держави була спрямована на створення та розвиток техніко-технологічної інфраструктури. В той час, особливістю державної інформаційної політики була Декларація про розробку основи впровадження інформаційних прав і свобод людини та громадянина. Тобто, з розвитком нашої країни та соціуму відбулися і зміни в інформаційній сфері, змінилися пріоритети у висловах від політики інформатизації до державної інформаційної політики.

Наразі, державна інформаційна політика України є важливою частиною як зовнішньої так і внутрішньої політики нашої країни та охоплює усі сфери громадянського суспільства. Особливістю даної політики є те, що вона повинна бути цілісною, вивіреною та незалежною від різних факторів. Основними пріоритетами державної інформаційної політики на сьогодні є розроблення нових концептуальних підходів щодо регулювання

ринку інформаційно-комунікаційних технологій, розвитку інформаційного законодавства та забезпечення інформаційної безпеки.

Запропоновано можливі шляхи вдосконалення та модернізації державної інформаційної політики України в умовах європейської інтеграції.

Дослідження питання діяльності державної інформаційної політики України стало можливим за умови опрацювання та аналізу значного масиву матеріалів та наукової літератури, у яких відобразилися сучасні реалії, тенденції та прояви державної інформаційної політики в рамках законодавчої сфери.

Серед значної кількості монографій, дисертаційних досліджень, наукових статей, що присвячені різним аспектам розвитку державної інформаційної політики України на особливу увагу заслуговують роботи сучасних українських учених І. Арістової, А. Голобуцького, Л. Губерського, В. Іванова, Ю. Мохової, Ю. Нестеряка, Г. Почепцова, О. Рябокони та ін. Однак значну увагу в них зосереджено переважно на аналізі формування та розвитку державної інформаційної політики.

Зауважимо, що в процесі дослідження даної тематики, було виявлено, що комплексного наукового аналізу механізму реалізації інформаційної політики у період євроінтеграції України у науковій літературі бракує. Наукові доробки щодо визначення важливості євроінтеграційного чинника в процесі побудови інформаційного суспільства з врахуванням тенденцій його трансформації, мають вибіркового характеру, що і обумовило вибір і актуальність даної наукової роботи.

В основу написання даної наукової роботи покладено структурно-функціональний підхід, у результаті якого дослідження вказаної тематики мало комплексний характер. Варто підкреслити, що джерельна база дослідження складається з декількох основних напрямів, а саме: основні та допоміжні законодавчі документи; монографії, колективні дослідження, наукові статті, навчальні посібники, автореферати дисертаційних досліджень; Інтернет – ресурси, журнальні статті, матеріали неофіційної преси. Методологічним підґрунтям цього дослідження є застосування комплексу теоретичних методів загальнонаукового, історичного та політологічного аналізу.

Під час визначення концепту державної інформаційної політики України автор дійшов до такого висновку. Для розуміння державної інформаційної політики України автор наукової роботи надав визначення ключових категорій, які є базовими для цього дослідження, а саме: «державна інформаційна політика», «євроінтеграція», «інформація», «захист інформації», «інформаційна безпека». Власне, поняття «державна інформаційна політика» є одним із найважливіших понять гуманітарної сфери, що вживається в різних науках, зокрема в державному управлінні, політології, соціології, юриспруденції тощо. У Законі України «Про інформацію», прийнятого у 1992 році та за внесеними змінами «державна інформаційна політика» визначається як комплекс важливих напрямів і способів діяльності держави з отримання, використання, розповсюдження та зберігання інформації.

б) Проаналізувавши загальні аспекти розвитку інформаційної політики найбільш розвинених країн світу, можна констатувати, що даний вид політики направлений на формування єдиного інформаційного простору та впроваджується шляхом втілення програм та проєктів різних міжнародних організацій. Окрім того, у рамках міжнародних стратегій розглядається питання розвитку інформаційного суспільства та телекомунікаційних мереж в Європейських країнах. Важливо зауважити, що Україні доцільно запозичити найкращі світові практики та намагатися їх впровадити на українську

практику.

7) Проведення наукового дослідження надало можливість автору запропонувати ступні шляхи вдосконалення та модернізації державної інформаційної політики України в умовах європейської інтеграції.

У період активного розвитку глобалізації та інформатизації, задля створення єдиного світового інформаційного простору, важливим є наявність необхідного високого науково-технічного та промислового потенціалу. Унаслідок чого, до системи глобального інформаційного простору зможуть приєднатися тільки розвинені країни світу, водночас як інформаційний простір інших країн буде залишатися закритим, або буде знаходитися на шляху свого становлення та розвитку. Тому, насамперед, доцільно запропонувати ті шляхи оновлення та модернізації державної інформаційної політики, виконання яких можливо призведе до досягненню нею рівня розвинутих країн.

1) Для модернізації та удосконалення існуючої державної інформаційної політики органам державної влади, потрібно насамперед посилити свій вплив, особливо у нормативно-правовій сфері регулювання державної інформаційної політики.

2) Розробка єдиної бази офіційної інформації, яка включатиме всі акти органів державної влади та місцевого самоврядування, що є соціально важливими для розвитку нашої країни;

3) Активізувати застосування сучасних інформаційно-телекомунікаційних технологій, веб-порталів, що дозволить громадян швидко та самостійно знаходити потрібну інформацію в інформаційних системах. популяризувати використання новітніх медіа-платформ, різних соціальних мереж та при цьому, спочатку підвищити медіа-грамотність серед населення, особливо це стосується людей старшого віку та сільських жителів.

4) Забезпечити організацію та проведення різних інформаційних кампаній серед широкого загалу.

5) Посилити співпрацю з різними громадськими організаціями національного та міжнародного масштабів.

Отже, сучасний розвиток нашої країни в сфері інформаційного простору вимагає посилення ролі держави, зокрема у сфері нормативно-правового забезпечення у процесі доступу громадян до реальної об'єктивної ситуації, гарантування захисту державного інформаційного простору від негативних, некоректних інформаційних проявів та впливів. Окрім того, для кращого удосконалення та модернізації основних напрямів державної інформаційної політики важливим є вивчення вже впровадженого досвіду програмно-стратегічного забезпечення інформаційної політики розвинутих країн світу, який може бути запозичений Україною у період становлення української державної інформаційної політики.

АНОТАЦІЯ

Саркісян М. К. Державна інформаційна політика України в умовах європейської інтеграції: організаційно-правові засади – На правах рукопису.

Магістерська робота на здобуття освітнього ступеню «магістр». Чорноморський національний університет імені Петра Могили. – Миколаїв, 2019.

В магістерській роботі охарактеризована сутність державної інформаційної політики України в умовах євроінтеграційного розвитку України.

Розкрито сутність впровадження державної інформаційної політики України в умовах сучасних модернізаційних процесів.

З'ясовано, стан наукової розробки та теоретико-методологічні засади вивчення державної інформаційної політики України.

Обґрунтовано, що інформаційна безпека є досить важливою та затребуваною в державному управлінні. Інформаційна безпека є характеристикою стабільного, стійкого стану загальної системи державного управління, яка під час впливу внутрішніх та зовнішніх загроз зберігає свої важливі характеристики для свого існування.

Визначено, що сучасна державна інформаційна політика є частиною загальної системи державного управління в процесі розвитку інформаційного суспільства, яка встановлює відповідні норми при яких впроваджується всі управлінські рішення та реалізується політична діяльність.

Зроблено висновок, що сучасний розвиток нашої країни в сфері інформаційного простору вимагає посилення ролі держави, зокрема у сфері нормативно-правового забезпечення у процесі доступу громадян до реальної об'єктивної ситуації, гарантування захисту державного інформаційного простору від негативних, некоректних інформаційних проявів. Окрім того, важливим є вивчення вже впровадженого досвіду програмно-стратегічного забезпечення інформаційної політики розвинутих країн світу, який може бути запозичений Україною у період становлення української державної інформаційної політики.

Ключові слова: інформаційна діяльність, публік рілейшнз, захист інформації, інформаційна безпека.

SUMMARY

Sarkisian M.K. State Information Policy of Ukraine in the Conditions of European Integration: Organizational and Legal Basis - On the Rights of the Manuscript.

Graduate work for obtaining an educational degree «Master». Petro Mohyla Black Sea National University. – Mykolaiv, 2019.

The master's thesis describes the essence of the state information policy of Ukraine in the conditions of European integration of Ukraine.

The essence of implementation of the state information policy of Ukraine in the conditions of modern modernization processes is revealed.

The state of scientific development and theoretical and methodological foundations of the study of state information policy of Ukraine have been determined.

It is substantiated that information security is quite important and in demand in public administration. Information security is a characteristic of a stable, stable state of the general government system, which, while exposed to internal and external threats, retains its important characteristics for its existence.

It is determined that the modern state information policy is a part of the general system of

public administration in the process of development of the information society, which establishes the relevant norms under which all administrative decisions are implemented and political activity is implemented.

It has been concluded that the modern development of our country in the sphere of information space requires the strengthening of the role of the state, in particular in the sphere of regulatory and legal support in the process of citizens' access to the real objective situation, guaranteeing the protection of the state information space from negative, incorrect information manifestations. In addition, it is important to study the already implemented experience of programmatic and strategic provision of information policy of developed countries of the world, which may be borrowed by Ukraine during the formation of the Ukrainian state information policy.

Key words: information activities, public relations, information security, information security.